

Denne måneden har vi brukt til å kartlegge og bli kjent med barnas ulike interesser på Luna. Før Jul var det mange av barna som tok initiativ til ulike former for «borte titt-tei». Denne leken har fortsatt å blomstre i løpet av de siste ukene, men det er også andre ting vi har lagt merke til. Mange synes det er gøy å herme etter andre barn eller det de voksne gjør, noe som kommer mer og mer til syne i leken. Når de voksne prøver å herme etter barna, vekker det ofte latter og interesse hos barna. Herming er en fin måte å komme inn i lek på, og sammen med tydelige lekesignaler, har man allerede gode strategier for å begynne en lek sammen med andre.

Utfordringen er ofte å holde leken i gang. Vi ser at det i stor grad kreves voksen deltagelse og støtte for å opprettholde. Om vi holder oss i bakgrunnen og observerer, ser vi at barna søker etter oss med blikket for å trekke oss inn og involvere oss i det som skjer. Leken mellom barna er preget av latter og «slapstick-humor». Ved å falle på rumpa, slå seg på liksom eller gjøre rare, store bevegelser får man som regel god respons på fra de andre barna.

«Borte-titt-tei» eller «borte-bø» var et tema som dukket opp sent i høst. Denne leken er også under utvikling og tar forskjellige former etter hvem som deltar og hvor i det fysiske miljøet den utspiller seg. Av og til løper barna rundt hindringer for å få øye på hverandre, de kan sitte rolig og trekke en hatt ned over øynene eller klatre opp og ned stige- eller trappetrinn for å se hverandre over en vegg eller toppen av en sklie. Hva ligger egentlig i denne leken? Hva opplever barna og hva er det som gjør at de gjentar den gang på gang over lange perioder?

Vi får sannsynligvis ikke svaret på dette fra barna, men vi kan prøve å ta deres perspektiv. Hva skjer når man får et teppe over hodet? Verden rundt forsvinner. I hvert fall mister vi evnen til å bruke synssansen for å orientere oss. Vi kan ikke se hvem som er rundt oss, det er vanskeligere å holde balansen og vi må kompensere med bruk av muskel- og leddsans og det vestibulære balanseorganet. Selv om øynene er åpne, kan det hende at det blir mørkt. Andre sanseintrykk forsterkes. Hørselen fanger opp lyder man kanskje ikke ville vært oppmerksom på ellers. Er det noen utenfor teppet? Selv om leken i seg selv ser lystig og humørfyllt ut, er det noen elementer av risiko også. Hva skjer med de man ikke kan se foran seg? Hvor er de når de er «borte»? Kan man være helt sikker på at de kommer tilbake igjen?

Vi har valgt oss ut denne problemstillingen for prosjektarbeidet fremover:

Hvordan kan vi skape et motorisk utfordrende miljø, som styrker relasjonene mellom ettåringene?

Vi vil fortsette å observere og kartlegge hvor barna møtes, hvem som leker sammen på de ulike plassene og hva de gjør sammen.

